

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

W poszukiwaniu wciąż lepszych odpowiedzi

– rozważania nad fragmentami Pisma
z perspektywy retoryki biblijnej.

Spotkanie II

GATUNKI LITERACKIE

(opowiadanie, saga rodowa, kronika,
proroctwo, apokalipsa, ewangelia, list)

RODZAJE LITERACKIE

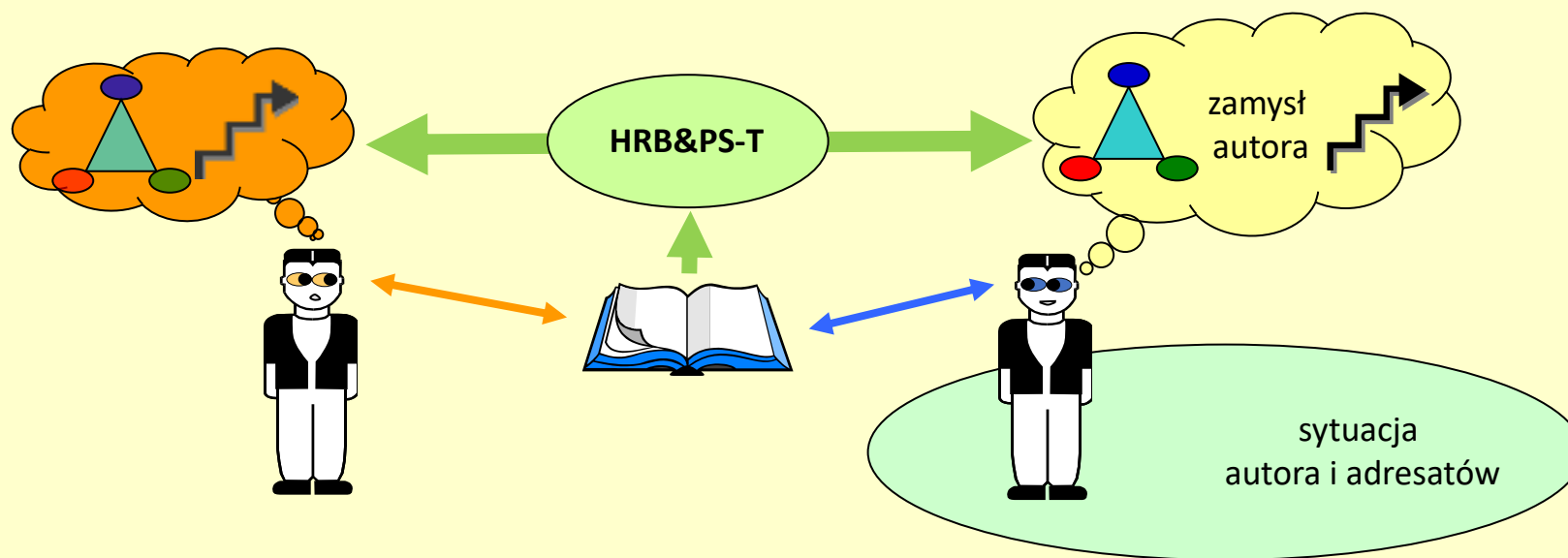
(epika, liryka, dramat)

WZORCE KOMPOZYCYJNE

Struktura koncentryczna	Struktura równoległa	Struktura równoległa rozdzielona warstwy
<p>A</p> <p> B</p> <p> C</p> <p> B1</p> <p>A1</p> <p> lub</p> <p>A</p> <p> B</p> <p> C</p> <p> C1</p> <p> B1</p> <p>A1</p>	<p>A1</p> <p> B1</p> <p> C1</p> <p>A2</p> <p> B2</p> <p> C2</p>	<p>X</p> <p>A1</p> <p> B1</p> <p> C1</p> <p>fragment rozdzielający o dowolnej własnej strukturze wewnętrznej</p> <p>A2</p> <p> B2</p> <p> C2</p> <p>X</p>

- **Podstawowym kluczem kojarzenia elementów tekstu jako paralelnych w kompozycji jest ich zgodność na poziomie znaczenia**, w obrębie tego może zaistnieć jedna z poniższych relacji:
 - **Relacja synonimiczna** (identyczność tekstów - np. refren, powtórzona fraza lub prawie identyczność).
 - **Relacja syntetyczna** (zgoda co do treści plus dopełnianie jej lub poszerzanie obszaru; odsłonięcie czegoś z różnych stron).
 - **Relacja antytetyczna** (kontrast, układ przeciwstawny pod określonym względem).

Hebrajska retoryka biblijna i wskazówki PS-T zmieniają wiele...

MAKROSTRUKTURA EWANGELII MATEUSZA

- [1,1 – 2,23] „Księga Narodzin” Pana Jezusa
- [3,1 – 3,12] Zwiastowanie Jana Chrzciciela
- [3,13 – 4,11] Chrztost i kuszenie Jezusa
- [4,12 – 4,25] Zwiastowanie Pana Jezusa w Galilei

SEKCJA A
[1,1 – 4,25]

- [5,1 – 8,1] Kazanie na Górze
- [8,2 – 9,34] Prezentacja autorytetu Jezusa
- [9,35 – 11,1] Mowa Misyjna
- [11,2 – 12,50] Odrzucenie autorytetu Jezusa
- [13,1 – 13,53] Nauczanie w przypowieściach

SEKCJA B
[5,1 – 13,53]

- [13,54 – 13,58] Odrzucenie Jezusa w Nazarecie
- [14,1 – 14,12] Opis śmierci Jana Chrzciciela
- [14,13 – 15,39a] Prezentacja „drogi śmierci”
- [15,39b – 17,21] Prezentacja „drogi życia”
- [17,22 – 17,23] Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania
- [17,24 – 17,27] Pytanie o podatek w Kafarnaum

SEKCJA C
[13,54 – 17,27]

- [18,1 – 18,35] Mowa o Kościele
- [19,1 – 20,16] Faryzeusze i młodzieniec
- [20,17 – 20,28] Mowa o prawdziwej wielkości
- [20,29 – 24,2] Jezus w Jerozolimie
- [24,3 – 25,46] Mowa Eschatologiczna

SEKCJA BI
[18,1 – 25,26]

- 26,1 – 26,16 – Spisek oraz namaszczenie Jezusa
- 26,17 – 26,46 – Ostatnie godziny z uczniami
- 26,47 – 27,61 – Proces i śmierć Jezusa
- 27,62 – 28,20 – Zmartwychwstanie oraz nakaz misyjny

SEKCJA AI
[26,1 – 28,20]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.*

Prz 25,2

Mk 9,30-10,45 c.d.

**Kontrowersja dotycząca trwałości
małżeństwa
– akcent, który jest wyzwaniem**

SEKWENCJA A [9,30-35]

FRAGMENT A1 [9,30-32] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B1 [9,33-34] - Spór uczniów o pierwszeństwo.

FRAGMENT C1 [9,35] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

SEKWENCJA B [9,36-50]

FRAGMENT A1 [9,36-37] - Przyjęcie dzieci (słabych) to przyjęcie Jezusa i Ojca.

FRAGMENT B1 [9,38-41] - Gra pozorów cz.I - Wezwanie do otwartości na dobro innych.

FRAGMENT C1 [9,42-50] – Wezwanie uczniów do wierności ich misji pomimo słabości i upadków.

SEKWENCJA C [10,1-12] – ???

SEKWENCJA B1 [10,13-31]

FRAGMENT A2 [10,13-16] – Krytyka postawy uczniów względem dzieci (słabszych).

FRAGMENT B2 [10,17-22] - Gra pozorów cz.II - Wezwanie do czynienia dobra innym.

FRAGMENT C2 [10,23-31] – Zbawienie to dar Boga, a nie zapłata. Chrystus zachętą dla uczniów.

SEKWENCJA A1 [10,32-45]

FRAGMENT A2 [10,32-34] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B2 [10,35-41] – Jana i Jakuba żądanie wysokich stanowisk.

FRAGMENT C2 [10,42-45] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

SEKWENCJA C (BW)

(1) I wstał, i udał się stamtąd w granice Judei oraz na drugą stronę Jordanu; i znowu schodziły się rzesze do niego, a On je znowu nauczał, jak to miał w zwyczaju.

(2) I przystąpiwszy faryzeusze pytali go, kuszając: **Czy wolno mężowi rozwieść się z żoną?** (3) A On odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz? (4) Oni na to: Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddać ją. (5) A Jezus im rzekł: Z powodu zatwardziałości serca waszego napisał wam to przykazanie.

(6) Ale od początku stworzenia uczynił ich Bóg mężczyzną i kobietą. (7) Dlatego opuści człowiek ojca swego oraz matkę i połączy się z żoną swoją. (8) I będą ci dwoje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. (9) Co tedy Bóg złączył, człowiek niechaj nie rozłącza.

(10) A w domu pytali go uczniowie znowu o to samo.

(11) I rzekł im: Ktokolwiek by rozwiódł się z żoną swoją i poślubił inną, popełnia wobec niej cudzołóstwo. (12) A jeśliby sama rozwiodła się z mężem swoim i poślubiła innego, dopuszcza się cudzołóstwa.

SEKWENCJA C (PRMK)

(1) A stamtąd powstawszy idzie na tereny Judei i na drugą stronę Jordanu; i schodzą się znów tłumy do Niego, i jak był w zwyczaju, znów uczył ich.

(2) A podszedłszy faryzeusze pytali Go, **czy wolno jest mężowi żonę odprawić, wystawiając na próbę Go.** (3) On zaś odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz? (4) Oni zaś odrzekli: Pozwolił Mojżesz dokument rozwodowy wypisać i odprawić. (5) Lecz Jezus odpowiedział im: Z powodu zatwardziałości waszej zapisał wam przykazanie to.

(6) Gdyż na początku stworzenia męskim i żeńskim uczynił ich; (7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę, (8) i staną się ci dwoje w końcu ciałem jednym; dlatego już dłużej nie są dwoje, ale jedno ciało. (9) Co więc Bóg sprzął w parę, człowiek niech nie rozdziela!

(10) A w domu ponownie uczniowie o to pytali Go.

(11) I mówi im: Który by odprawił żonę swoją, a poślubiłby inną, cudzołoży względem niej samej; (12) i jeśli ona sama, opuściwszy męża swego, poślubiłaby innego, cudzołoży.

SEKWENCJA A [9,30-35]

FRAGMENT A1 [9,30-32] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B1 [9,33-34] - Spór uczniów o pierwszeństwo.

FRAGMENT C1 [9,35] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

SEKWENCJA B [9,36-50]

FRAGMENT A1 [9,36-37] - Przyjęcie dzieci (słabych) to przyjęcie Jezusa i Ojca.

FRAGMENT B1 [9,38-41] - Gra pozorów cz.I - Wezwanie do otwartości na dobro innych.

FRAGMENT C1 [9,42-50] – Wezwanie uczniów do wierności ich misji pomimo słabości i upadków.

SEKWENCJA C [10,1-12] – ?Kontrowersja w sprawie rozvodu?

SEKWENCJA B1 [10,13-31]

FRAGMENT A2 [10,13-16] – Krytyka postawy uczniów względem dzieci (słabszych).

FRAGMENT B2 [10,17-22] - Gra pozorów cz.II - Wezwanie do czynienia dobra innym.

FRAGMENT C2 [10,23-31] – Zbawienie to dar Boga, a nie zapłata. Chrystus zachętą dla uczniów.

SEKWENCJA A1 [10,32-45]

FRAGMENT A2 [10,32-34] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B2 [10,35-41] – Jana i Jakuba żądanie wysokich stanowisk.

FRAGMENT C2 [10,42-45] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

Mk 10,1-12 – SEKWENCJA C – Akcent Mk 9,30-10,45 (PRMK)

A a1 (1) A stamtąd powstawszy idzie na tereny Judei i na drugą stronę Jordanu; i schodzą się znów tłumy do Niego, i jak był w zwyczaju, znów uczył ich.

b1 a1 (2a) A podszedłszy faryzeusze pytali Go,

b1 (2b) czy wolno jest mężowi żonę odprawić,

c1 (2c) wystawiając na próbę Go.

a2 (3) On zaś odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz?

b2 (4) Oni zaś odrzekli: Pozwolił Mojżesz dokument rozwodowy wypisać i odprawić.

c2 (5) Lecz Jezus odpowiedział im: Z powodu zatwardziałości waszej zapisał wam przykazanie to.

B a a1 (6) Gdyż na początku stworzenia męskim i żeńskim uczynił ich;

b1 (7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę,

b a1 (8a) i staną się ci dwoje

b1 (8b) w końcu ciałem jednym;

a2 (8c) dlatego już dłużej nie są dwoje,

b2 (8d) ale jedno ciało.

a1 a2 (9a) Co więc Bóg sprzągnął w parę,

b2 (9b) człowiek niech nie rozdziela!

A1 a2 (10) A w domu ponownie uczniowie o to pytali Go.

b2 a1 (11a) I mówi im: Który by odprawił żonę swoją,

b1 (11b) a poślubiłby inną,

c1 (11c) cudzołoży względem niej samej;

a2 (12a) i jeśli ona sama, opuściwszy męża swego,

b2 (12b) poślubiłaby innego,

c2 (12c) cudzołoży.

Mk 10,1-12 – SEKWENCJA C – Akcent Mk 9,30-10,45 (PRMK)

A a1 (1) A stamtąd powstawszy idzie na tereny Judei i na drugą stronę Jordanu; i schodzą się znów tłumy do Niego, i jak był w zwyczaju, znów uczył ich.

b1 a1 (2a) A podszedłszy faryzeusze pytali Go,

b1 (2b) czy wolno jest mężowi żonę odprawić,

c1 (2c) wystawiając na próbę Go.

a2 (3) On zaś odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz?

b2 (4) Oni zaś odrzekli: Pozwolił Mojżesz dokument rozwodowy wypisać i odprawić.

c2 (5) Lecz Jezus odpowiedział im: Z powodu zatwardziałości waszej zapisał wam przykazanie to.

B a a1 (6) Gdyż na początku stworzenia męskim i żeńskim uczynił ich;

b1 (7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę,

b a1 (8a) i staną się ci dwoje

b1 (8b) w końcu ciałem jednym;

a2 (8c) dlatego już dłużej nie są dwoje,

b2 (8d) ale jedno ciało.

a1 a2 (9a) Co więc Bóg sprzągł w parę,

b2 (9b) człowiek niech nie rozdziela!

A1 a2 (10) A w domu ponownie uczniowie o to pytali Go.

b2 a1 (11a) I mówi im: Który by odprawił żonę swoją,

b1 (11b) a poślubiłby inną,

c1 (11c) cudzołoży względem niej samej;

a2 (12a) i jeśli ona sama, opuściwszy męża swego,

b2 (12b) poślubiłaby innego,

c2 (12c) cudzołoży.

Mk 10,6 → Rdz 1,27 (wg LXX)
„męskim i żeńskim uczynił ich”

Mk 10,7-8 → Rdz 2,24 („prawie” LXX-MK)

„(7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę swoją, przylgnie do żony swojej (8) i staną się ci dwoje w końcu ciałem jednym”

I TABLICA STWORZENIA [1,1-2,1]

Stworzenie świata; odpowiedzialność człowieka, mężczyzny i kobiety, pośród istot żywych.

Sabat Boga [2,2-3] – Dzień pobłogosławiony i uświęcony przez Boga; (podstawa sabatu człowieka z Bogiem; wezwanie i wyzwanie dla człowieka)

II TABLICA STWORZENIA [2,4-3,24]

Upadek człowieka; obraz kluczowych relacji człowieka przed i po upadku

Mk 10,6 → Rdz 1,27 (wg LXX)
„męskim i żeńskim uczynił ich”

Mk 10,7-8 → Rdz 2,24 („prawie” LXX)
„(7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę, (8) i staną się ci dwoje w końcu ciałem jednym”

Za BW z kor. (za hebr.)

A a1 (26a) [I] rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka
b1 (26b) na obraz nasz, podobnego do nas

B a (26c) i niech [panują] nad rybami morskimi i nad
ptactwem niebios, i nad bydłem,
b (26d) i nad całą ziemią,
a1 (26e) i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi.

A1 a1 (27a) I stworzył Bóg człowieka na obraz swój.
b1 a1 (27b) Na obraz Boga
b1 (27c) stworzył go.
a2 (27d) Jako **mężczyznę i niewiastę**
b2 (27e) stworzył ich.

Za LXX-PL z kor. (za gr.)

A a1 (26a) I rzekł Bóg: uczyńmy człowieka,
b1 (26b) według_obrazu naszego i według_podobieństwa,

B a (26d) i rządźcie! rybami morza i ptakami nieba
i bydłem
b (26e) i całą ziemią
a1 (26f) i wszystkimi płazami które_są_pełzające po ziemi

A1 a2 (27a) I uczynił Bóg człowieka
b2 a1 (27b) według_obrazu Boga
b1 (27c) uczynił go
a2 (27d) **męskim i żeńskim**
b2 (27e) **uczynił ich**

A (18) Potem rzekł Pan Bóg: **Niedobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc odpowiednią dla niego.**

B a1 (19a) Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios

b1 a (19b) i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie,

b (19c) a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek.

a1 (20a) Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bydłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom.

c1 (20b) **Lecz dla człowieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia.**

a2 (21) Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce. (22a) A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę

b2 a (22b) i przyprowadził ją do człowieka. (23a) Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego.

b (23b) Będzie się nazywała mężatką,

a1 (23c) gdyż z męża została wzięta.

c2 (24) **Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem.**

A1 (25) A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydzili się.

**EZER [עֵזֶר] – „pomoc odpowiednia”,
tzn. jaka?**

Lp.	Wers
1.	<p>LXT Rdz 2:18 και εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν</p> <p>BT Rdz 2:18 Potem Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc».</p> <p>Rdz 2:18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הִיְוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:</p>
2.	<p>LXT Rdz 2:20 και ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν και πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ και πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὗρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ</p> <p>BT Rdz 2:20 I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny.</p> <p>WTT Rdz 2:20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלַעֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְלָאֲדָם לֹא-מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:</p>
3.	<p>LXT Wyj 18:4 και τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιεζερ λέγων ὁ γὰρ θεός τοῦ πατρός μου βοηθός μου και ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραω</p> <p>BT Wyj 18:4 Drugi zaś miał imię Eliezer, gdyż: «Bóg mojego ojca był dla mnie pomocą i wyratował mię od miecza faraona».</p> <p>WTT Wyj 18:4 וְשֵׁם הָאָחַד אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיְצַלֵּנִי מִחֶרֶב פְּרַעֲוָה:</p>
4.	<p>LXT Pwp 33:7 και αὕτη Ἰουδα εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰουδα και εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινοῦσιν αὐτῷ και βοηθός ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔση</p> <p>BT Pwp 33:7 To powiedział do Judy: Ustysz, Panie, głos Judy, doprowadź go do jego ludu, niech Twoje ręce go obronia, bądź dlań obrońcą od wrogów.</p> <p>WTT Pwp 33:7 וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל-עֲמוּ תְּבִיאֲנֹו יָדָיו רַב לֹא וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: ס</p>
5.	<p>LXT Pwp 33:29 μακάριος σύ Ἰσραηλ τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου και ἡ μάχαιρα καύχημά σου και ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου και σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ</p> <p>BT Pwp 33:29 Izraelu, tyś szczęśliwy, któż tobie podobny? Narodzie, zbawiony przez Pana, Obrońca twój tobie pomaga, błogosławi zwycięski twój miecz. Wrogowie słabną przed tobą, ty zaś wyniosłość ich depczesz.</p> <p>WTT Pwp 33:29 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי כָמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בְּיְהוָה מִגֵּן עֶזְרֶךָ וְאַשְׁרֵךְ-חֶרֶב גְּאוֹתֶךָ וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרָךְ: ס</p>

Lp.	Wers
6.	<p>LXT Ps 19:3 ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου</p> <p>BT Ps 20:3 Niech ześle tobie pomoc z świątyni i niech cię wspiera z Syjonu.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 20:3 יִשְׁלַח-עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ:</p>
7.	<p>LXT Ps 113:17 οἶκος Ἰσραηλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν</p> <p>BT Ps 115:9 Dom Izraela pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 115:9 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:</p>
8.	<p>LXT Ps 113:18 οἶκος Ααρων ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν</p> <p>BT Ps 115:10 Dom Aarona pokłada ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 115:10 בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:</p>
9.	<p>LXT Ps 113:19 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστῆς αὐτῶν ἐστίν</p> <p>BT Ps 115:11 Bojący się Pana, pokładają ufność w Panu, On ich pomocą i tarczą.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 115:11 יִרְאֵי יְהוָה בְּטַחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא:</p>
10.	<p>LXT Ps 120:1 ὧδῃ τῶν ἀναβαθμῶν ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη πόθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου</p> <p>BT Ps 121:1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku góróm: Skądże nadejdzie mi pomoc?</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 121:1 שׁוֹר לַמַּעְלֹת אֲשָׂא עֵינַי אֶל-הַהַרִים מֵאִן יבֹא עֲזָרִי:</p>
11.	<p>LXT Ps 120:2 ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν</p> <p>BT Ps 121:2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 121:2 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:</p>

Lp.	Wers
12.	<p>LXT Ps 123:8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν</p> <p>BT Ps 124:8 Nasza pomoc jest w imieniu Pana, który stworzył niebo i ziemię.</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 124:8 עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ:</p>
13.	<p>LXT Ps 145:5 μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ιακωβ βοηθός ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ</p> <p>BT Ps 146:5 Szczęśliwy, komu pomocą jest Bóg Jakuba, kto ma nadzieję w Panu, Bogu swoim,</p> <p style="text-align: right;">WTT Ps 146:5 אֲשֶׁרִי שְׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֲזָרוֹ שְׁבָרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו:</p>
14.	<p>Dn 11:34 καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοῦς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν καὶ προστεθήσονται ἐπ’ αὐτοῦς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασιν</p> <p>BT Dn 11:34 Gdy oni będą upadać, nieliczni pospieszą im z pomocą, a wielu przyłączy się do nich podstępnie.</p> <p>[MK: dosł.] „ze wsparciem pomocą niewielkim”</p> <p style="text-align: right;">WTT Dn 11:34 יַעֲזְרוּ עֲזָר מַעֲט וְנִלְווּ עֲלֵיהֶם רַבִּים בְּחֶלְקִלְקוֹת:</p>
15.	<p>LXT Oz 13:9 τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραηλ τίς βοηθήσει</p> <p>BT Oz 13:9 Wyniszcze cię, Izraelu, i kto ci przyjdzie z pomocą?</p> <p style="text-align: right;">WTT Oz 13:9 יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְּעֲזָרָךְ:</p>

Rzeczownik Ezer przede wszystkim jest skojarzony z pomocą w sytuacji krytycznej, jakiegoś poważnego zagrożenia, niebezpieczeństwa śmierci lub utraty istnienia (np. Izraela), utraty władzy pochodzącej od Boga.

To pomoc w sytuacji, w której potrzebujący pomocy nie jest w stanie sobie jej sam dostarczyć. Potrzebuje kogoś innego.

W przypadku rzeczownika EZER nie spotykamy przypadku pomocy w złym, do czegoś złego.

Bóg jako pomocnik / pomoc, to również Ten, który wspomaga do zwycięstwa nad wrogami, by ocalić Jego własność, Jego cele dla Jego ludu.

Nie odnajdujemy ani jednego przypadku zastosowania EZER w kontekście zwykłej pomocy w działaniach rutynowych człowieka (pomoc dla cieśli, murarza, krawcowej, kucharki itp..)

„Pomoc odpowiednia” to, minimum, zdolność do bycia ratunkiem dla mężczyzny, to bycie sojusznikiem w drodze do zadanego przez Boga celu współpanowania, to relacja, w której może odbić się obraz i podobieństwo do Boga.

Czas na pytania

i małą przerwę – 5 min.

Mk 10,1-12 – SEKWENCJA C – Akcent Mk 9,30-10,45 (PRMK)

A a1 (1) A stamtąd powstawszy idzie na tereny Judei i na drugą stronę Jordanu; i schodzą się znów tłumy do Niego, i jak był w zwyczaju, znów uczył ich.

b1 a1 (2a) A podszedłszy faryzeusze pytali Go,

b1 (2b) czy wolno jest mężowi żonę odprawić,

c1 (2c) wystawiając na próbę Go.

a2 (3) On zaś odpowiadając, rzekł im: Co wam nakazał Mojżesz?

b2 (4) Oni zaś odrzekli: Pozwolił Mojżesz dokument rozwodowy wypisać i odprawić.

c2 (5) Lecz Jezus odpowiedział im: Z powodu zatwardziałości waszej zapisał wam przykazanie to.

B a a1 (6) Gdyż na początku stworzenia męskim i żeńskim uczynił ich;

b1 (7) Ze względu na to opuści człowiek ojca swego i matkę,

b a1 (8a) i staną się ci dwoje

b1 (8b) w końcu ciałem jednym;

a2 (8c) dlatego już dłużej nie są dwoje,

b2 (8d) ale jedno ciało.

a1 a2 (9a) Co więc Bóg sprzągnął w parę,

b2 (9b) człowiek niech nie rozdziela!

A1 a2 (10) A w domu ponownie uczniowie o to pytali Go.

b2 a1 (11a) I mówi im: Który by odprawił żonę swoją,

b1 (11b) a poślubiłby inną,

c1 (11c) cudzołoży względem niej samej;

a2 (12a) i jeśli ona sama, opuściwszy męża swego,

b2 (12b) poślubiłaby innego,

c2 (12c) cudzołoży.

SEKWENCJA A [9,30-35]

FRAGMENT A1 [9,30-32] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B1 [9,33-34] - Spór uczniów o pierwszeństwo.

FRAGMENT C1 [9,35] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

SEKWENCJA B [9,36-50]

FRAGMENT A1 [9,36-37] - Przyjęcie dzieci (słabych) to przyjęcie Jezusa i Ojca.

FRAGMENT B1 [9,38-41] - Gra pozorów cz.I - Wezwanie do otwartości na dobro innych.

FRAGMENT C1 [9,42-50] – Wezwanie uczniów do wierności ich misji pomimo słabości i upadków.

SEKWENCJA C [10,1-12] – Jedność małżeństwa obrazem zintegrowanej w Chrystusie społeczności

SEKWENCJA B1 [10,13-31]

FRAGMENT A2 [10,13-16] – Krytyka postawy uczniów względem dzieci (słabszych).

FRAGMENT B2 [10,17-22] - Gra pozorów cz.II - Wezwanie do czynienia dobra innym.

FRAGMENT C2 [10,23-31] – Zbawienie to dar Boga, a nie zapłata. Chrystus zachętą dla uczniów.

SEKWENCJA A1 [10,32-45]

FRAGMENT A2 [10,32-34] - Zapowiedź śmierci i zmartwychwstania.

FRAGMENT B2 [10,35-41] – Jana i Jakuba żądanie wysokich stanowisk.

FRAGMENT C2 [10,42-45] - Służba drugiemu – zasada pierwszeństwa Jezusa.

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.